Dosarul nr. 1-116/2026
1-26078929-48-1-22062026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

11 septembrie 2026 or. Călărași

Judecătoria Strășeni, sediul Călărași
în componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Gheorghe Popa
Grefieri
Rodica Bargan
cu participarea:
Procurorului Ion Moțpan
Părții vătămate Ana Oanța
Apărătorului părții vătămate Silvia Secui
Apărătorului inculpatului Valeriu Diaconov
Inculpatului Ion Oanța

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală și 80[1] din Codul penal, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Oanța Ion ***** născut pe *****, IDNP *****, de naționalitate moldovean, cet. al Republicii Moldova, originar și domiciliat în *****, cu studii medii incomplete, căsătorit, 1 copil minor la întreținere, angajat oficial Î.S."Calea Ferată", nesupus militar, fără grade de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare şi distincții de stat, posedă limba de stat, nu se află la evidenta psihiatrică şi/sau narcologică şi anterior judecat pentru faptă similară

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 201[1] alin. (1) lit a) din Codul penal,
Procedura de citare legală, respectată.
Date cu referire la examinarea cauzei penale: 24 iunie 2026 – 11 septembrie 2026

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

Oanța Ion ***** la data de 14 februarie 2026, în jurul orei 13:30, aflându-se la domiciliul său situat în s. ***** r-nul ***** fiind în stare de ebrietate, a inițiat un conflict cu soția sa, Oanța Ana, a.n. *****, în cadrul căruia i-a aplicat o lovitură cu o bucată de lemn în regiunea feței, cauzându-i, conform raportului de expertiză nr. *****din 18.03.2026, vătămări corporale ușoare, sub formă de plagă contuză la nivelul obrazului stâng, cauzată prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicată.

Astfel, acțiunile inculpatului **Oanța Ion** au fost încadrate juridic de către organul de urmărire penală conform art.201[1] alin. (1) lit a) din Codul penal, cu indicii calificativi *„acţiunea comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii”.*

Privind procedura.

La etapa ședinței preliminare, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul **Oanța Ion** a înaintat o cerere olografă, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală și art. 80[1] din Codul penal, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriile întocmite, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, nu solicită administrarea altor probe noi și se căiește sincer, cererea fiind contrasemnată şi de apărătorul inculpatului.

În ședință de judecată, inculpatul **Oanța Ion** a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând cele invocate în cerere şi faptul că recunoaște vina în comiterea infracțiunii incriminate. La fel, apărătorul inculpatului Valeriu Diaconov, care acționează în interesele inculpatului, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, cu examinarea cauzei în procedura simplificată. Acuzatorul de stat, Ion Moțpan, în ședință de judecată nu a obiectat în privința admiterii cererii, invocând dreptul inculpatului de a solicita procedura simplificată de judecare a cauzei.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului **Oanța Ion** din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședință de judecată, iar conținutul acestor cereri, prin care inculpatul recunoaște fapta incriminată, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară, dar şi că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului **Oanța Ion** cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.

Inculpatul **Oanța Ion**, în ședință de judecată, prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că recunoaște vina integral la fel cum este indicat în rechizitoriu. Suplimentar a indicat că, că locuiește împreună cu Oanța Ana, în satul ***** raionul ***** într-o gospodărie comună, și că împreună au un copil minor. A relatat că, la data de 14 februarie 2026, împreună cu soția, a fost la o zi de naștere până în jurul orei 13:00, unde ambii au consumat băuturi alcoolice. Ulterior, aceștia au revenit la domiciliu în jurul orelor 13:00–14:00. Ajuns acasă, inculpatul se afla în locuință, iar soția sa a adus lemne. Acesta i-a reproșat faptul că a adus prea multe lemne, întrucât în casă era cald. Ulterior, acesta a luat un băț și a lovit-o o singură dată pe Oanța Ana în regiunea feței. După incident, acesta a plecat și s-a culcat. La momentul la care s-a trezit, poliția se afla la domiciliul acestora. Inculpatul a menționat că s-a împăcat cu soția imediat după incident, chiar în aceeași perioadă. De asemenea, acesta a declarat că, după incidentul respectiv, între el și soția sa nu au mai existat conflicte. Inculpatul a declarat că regretă foarte mult fapta comisă și și-a exprimat regretul pentru cele întâmplate. Totodată, acesta a solicitat instanței aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, declarând că este de acord să execute o asemenea pedeapsă.

La întrebările procurorului, inculpatul a declarat că între el și soția sa nu există conflicte și că relația dintre aceștia este una pașnică. Inculpatul a mai declarat că, în anul 2024, a fost sancționat cu pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, pe care a executat-o integral. În concluzie, inculpatul a reiterat solicitarea de a-i fi aplicată și în prezenta cauză pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

<u>Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică:</u>

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul **Oanța Ion** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- *Declarațiile părții vătămate Oanța Ana* din *22 mai 2026*, din care rezultă că, Locuiește în satul Sipoteni împreună cu soțul ei, Oanța Ion, și copiii. Cu soțul ei, Ion, se află într-o relație bună. Referitor la caz, aceasta poate comunica următoarele: la data de 14.02.2026, ea, împreună cu soțul ei, au fost la o zi de naștere în sat, unde au consumat câte puțin alcool. După ce s-au întors acasă, ea a efectuat lucrări în gospodărie, iar Ion a plecat să privească televizorul. La un moment dat, acesta a venit la ea și a început să o numească cu cuvinte urâte și înjositoare. Ea a ieșit afară după lemne. Revenind în casă, le-a pus jos, iar acesta a început din nou să strige la ea, reproșându-i că a adus prea multe lemne. Ea a ieșit afară, iar, la un moment dat, Ion a lovit-o cu o bucată de lemn peste obrazul stâng și a continuat să strige la ea că o va mai bate și că „o să-i umfle botul”. Bucată de lemn folosită constituie o despicătură de salcâm, cu lungimea de aproximativ 35–40 cm și grosimea de aproximativ 5–6 cm. După ce a lovit-o, aceasta nu a văzut ce a făcut Ion cu bucata de lemn, fiind posibil ca acesta să o fi pus pe foc. Ulterior, ea a ieșit în

drum și a solicitat intervenția poliției, iar Ion a mers în casă și s-a culcat. Aceasta ține să menționeze că, în prezent, s-a împăcat cu soțul ei și nu are pretenții față de acesta. (f.d. 12)

- *Declarațiile martorului Chitoroagă Andrei,* din *28 mai 2026*, acesta a declarat că, este vecin, gard în gard, cu Oanța Ana și Oanța Ion. Pe ambii i-a văzut în stare de ebrietate, însă mai des pe Ion. Din când în când, acesta mai aude certuri între cei doi, însă motivul acestora nu îl cunoaște. Până la incidentul respectiv, aceștia nu prea se certau. Data exactă nu o ține minte, însă, într-o zi, a văzut-o pe Ana cu fața plină de sânge, însă nu a întrebat-o ce i s-a întâmplat. Mai târziu, a observat la poarta acestora o mașină a poliției și o ambulanță. (f.d. 37-38)

- *Declarațiile martorului Dragancea Andrei din 28 mai 2026*, acesta a declarat că, locuiește în s. Sipoteni r. Călărași și este vecinul familiei Oanța. Menționează că aude frecvent certuri în familia acestora, însă nu cunoaște motivele acestora. De asemenea, cunoaște faptul că aceștia consumă băuturi alcoolice. A văzut-o pe Ana Oanța având o plagă cusută în regiunea obrazului și a întrebat-o ce i s-a întâmplat, însă aceasta nu a dorit să-i comunice nimic. Despre circumstanțele în care s-a produs incidentul nu cunoaște nimic. (f.d. 46-47)

- *Raportul de constatare nr. *****din 18 martie 2026,* conform căruia, în urma examinării medico-legale a documentelor medicale pe numele cet. Oanța Ana, a.n. *****, s-a constatat o plagă contuză la nivelul obrazului stâng, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicată. Leziunea condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și, în baza acestui criteriu, se califică drept vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.Reieșind din localizarea anatomică, caracterul morfologic și numărul leziunilor corporale constatate, putem concluziona că, pentru producerea acestora, s-a acționat traumatic cel puțin o dată. Luând în considerație localizarea anatomică și caracterul morfologic al leziunilor corporale constatate, cauzarea acestora în rezultatul căderii din poziția verticală este puțin probabilă. Regiunile anatomice în care sunt localizate leziunile corporale constatate sunt accesibile pentru mâna proprie. (f.d. 54-57)

- *Procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 14 februarie 2026*, prin care a fost cercetată gospodăria familiei Oanța, situată în satul ***** raionul ***** fiind fixate și consemnate circumstanțele constatate la fața locului. La procesul-verbal sunt anexate planșele fotografice realizate în cadrul cercetării la fața locului, care reflectă aspectele și obiectele relevante constatate în timpul efectuării acțiunii procesuale. (f.d.8-11)

- *Procesul-verbal de confruntare din data de 28 mai 2026*, efectuat între Oanța Ana și Oanța Ion, din care rezultă că aceștia și-au menținut declarațiile formulate anterior. (f.d.59-60)

- *Rezultatul testării cu aparatul „Dräger", nr. 685 din 14 februarie 2026, ora 15:20*, potrivit căruia, în cazul lui Oanța Ion, a fost stabilită o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 1,31 mg/l, valoare care corespunde stării de ebrietate avansată. (f.d. 67)

- *Ordinul de restricție de urgență nr. 17 din 14.02.2026*, prin care, în privința agresorului Oanța Ion, au fost aplicate măsuri de protecție, acesta fiind obligat să părăsească locuința comună și fiindu-i interzis orice contact cu victima. (f.d.19)

- *Informația înregistrată prin intermediul Serviciului Național Unic pentru Apelurile de Urgență 112 din 14.02.2026 ora 14:15*, parvenită de la Oanța Ana, prin care a fost sesizat organul competent cu privire la circumstanțele incidentului. (f.d.6)

Aprecierea instanței.

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui **Oanța Ion** au fost încadrate juridic în baza art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, cu indicii calificativi *„acțiunea comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată acțiuni violente, soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății”.*

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă *(acțiune sau inacțiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin. (1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

În acest sens, prin fapta comisă Oanța Ion a atentat la *obiectul juridic principal* care îl formează relaţiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, *obiectul juridic secundar* îl constituie relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, onoarea şi demnitatea persoanei, integritatea sau potențialul de utilizare a bunurilor ori posesia asupra bunurilor.

Obiectul material al infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal, îl reprezintă corpul persoanei, iar acesta fiind raportat la speța supusă judecății, este reprezentat de către partea vătămată Oanța Ana.

Victimă în cazul infracţiunii respective poate fi orice membru al familiei făptuitorului. Potrivit art. 133[1] Cod penal, prin membru de familie se înţelege: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, persoanele în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj). Astfel, Oanța Ana în sensul normei enunțate supra, este membru de familie a inculpatului, în condiția în care aceștia la moment sunt căsătoriți și formează o familie.

În cazul infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal, *latura obiectivă* are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea sau inacţiunea manifestată

fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma suferinţei fizice, vătămării uşoare a integrităţii corporale sau sănătăţii, suferinţe psihice ori a prejudiciului material sau moral; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, *în speță*, aceasta s-a materializat prin acțiunile sale, prin care la data de 14 februarie 2026, în jurul orei 13:30, aflându-se la domiciliul său situat în s. ***** r-nul ***** fiind în stare de ebrietate, a inițiat un conflict cu soția sa, Oanța Ana, a.n. *****, în cadrul căruia i-a aplicat o lovitură cu o bucată de lemn în regiunea feței, cauzându-i, conform raportului de expertiză nr. *****din 18.03.2026, vătămări corporale ușoare, sub formă de plagă contuză la nivelul obrazului stâng, cauzată prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicate.

Latura subiectivă a infracţiunii de violenţă în familie se exprimă, în primul rând, în vinovăţie sub formă de intenţie directă sau indirectă. Despre caracterul intenţiei făptuitorului – a fost directă sau indirectă – ne putem da seama analizând circumstanţele faptice ale celor comise: obiectul vulnerant folosit; zona corpului spre care au fost îndreptate şi exercitate actele de violenţă; intensitatea actelor de violenţă; gravitatea leziunilor cauzate; comportamentul anti şi post agresional al făptuitoarei etc. În cazul unor îndoieli care nu pot fi înlăturate privind analiza acestor circumstanţe, interpretarea se va face în favoarea făptuitorului.

Motivele infracţiunii prevăzute la art. 201[1] Cod penal pot fi diverse: răzbunare, gelozie, invidie, ură, interes material, motive huliganice, ură socială, naţională, rasială sau religioasă etc. Trăsăturile individualizante ale acestora pot fi luate în consideraţie la individualizarea pedepsei pentru infracţiunea de violenţă în familie. La caz motivul comiterii infracțiunii a fost un act de gelozie manifestat de către inculpat în privința părții vătămate.

Prin urmare, în cazul infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal, sub aspectul laturii subiective instanţa apreciază că inculpatul Oanța Ion din cumulul de acţiuni întreprinse în la data de 14 februarie 2026, a manifest intenţie directă în vederea comiterii infraţiunii de violenţă în familie.

Subiectul infracţiunii în cauză este persoana fizică responsabilă care, în momentul săvârşirii infracţiunii, a atins vârsta de 16 ani. Subiectul infracţiunii are o calitate specială în raport cu victima infracţiunii: este membru al familiei victimei. Astfel, Oanța Ion, întruneşte calităţile subiectului infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal.

Aşadar, instanța de judecată consideră necesar ca **Oanța Ion** să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal*,* reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul **Oanța Ion** a comis infracțiunea constatată, cu vinovăție şi în acţiunile sale se atestă prezența tuturor elementelor componenţei de infracţiune de care a fost acuzat**.**

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui **Oanța Ion** și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță și motivele de drept invocate de art. 201[1] alin. (1) lit a) din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului **Oanța Ion** sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit a) din Cod penal – *„acțiunea comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii”* și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea acestuia la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul acuzării, Ion Moțpan, a solicitat instanței recunoașterea inculpatului **Oanța Ion** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) Cod penal, menționând că vinovăția acestuia fusese demonstrată prin probele administrate și anexate la materialele cauzei. La individualizarea pedepsei, acuzarea a solicitat instanței să țină cont de faptul că inculpatul anterior a fost judecat pentru comiterea unei infracțiuni similare, se căiște de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată și se caracteriza pozitiv la locul de trai. În aceste condiții, acuzarea a solicitat, în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală, coroborate cu art. 80[1] alin. (1) Cod penal, stabilirea în privința inculpatului **Oanța Ion** a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, în temeiul art. 90 Cod penal, acuzarea a solicitat suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 an. De asemenea, acuzarea a solicitat în temeiul art.90 alin.(6) Cod penal, aplicarea în privința inculpatului a pedepsei suplimentare sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 de ore. În final, în conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură **penală**, acuzarea a solicitat încasarea din contul inculpatului **Oanța Ion** a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară.

Apărătorul părții vătămate, Silvia Secui, acționând în interesele părții vătămate Oanța Ana, în cadrul dezbaterilor judiciare, a solicitat instanței aplicarea unei pedepse la discreția instanței.

Partea vătămată Oanța Ana, în cadrul dezbaterilor judiciare, a explicat că s-a împăcat cu soț și l-a iertat.

Apărătorul inculpatului Valeriu Diaconov, acționând în interesele inculpatului Oanța Ion, în cadrul dezbaterilor judiciare, a solicitat instanței ca, la individualizarea pedepsei, să țină cont de circumstanțele atenuante, în special de faptul că inculpatul își recunoaște vina și se căiește sincer de cele comise, s-a împăcat cu partea vătămată, care l-a iertat, precum și de faptul că acesta se caracterizează pozitiv la locul de muncă. În aceste circumstanțe, apărarea a solicitat aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, apreciind că o asemenea pedeapsă este suficientă și proporțională pentru atingerea scopului sancțiunii penale.

Inculpatul Oanța Ion în ultimul cuvânt a susținut cele invocate de către apărătorul său, se căiește de cele comise și solicit să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată.

Potrivit art.24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica, instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 75 din Codul penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca *„prețul”* pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă

răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art. 16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave comise cu intenție.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul **Oanța Ion** face parte din capitolul infracțiunilor contra familiei şi minorilor, care atentează la relațiile sociale referitoare la ocrotirea familiei și a minorilor, precum și la asigurarea dezvoltării fizice, psihice și morale normale a acestora.

Totodată, instanța de judecată reține că conform rechizitoriului se invocă că **Oanța Ion** a comis infracțiunea în prezența *circumstanței atenuante* "recunoașterea vinovăției". Astfel, instanța de judecată menționează că "recunoașterea vinovăției" nu poate fi reținută, în situația în care aceasta a fost reținută de către instanță la stabilirea procedurii în care s-a examinat prezenta cauză penală. Reținerea "recunoașterii vinovăției" în calitate de circumstanță atenuantă ar presupune oferirea dublei calități aceleiași circumstanțe.

Circumstanțe agravante conform rechizitoriului lipsesc, însă la etapa dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat a invocate că inculpatul anterior a fost judecat pentru comiterea unei infracțiuni similare.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului **Oanța Ion** de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

În continuare, instanța de judecată conchide că art. 201^1 alin. (1) lit a) din Codul penal stabilește atât la data comiterii infracțiunii, cât și în prezent o pedeapsă cu **muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.**

Potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza

probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, **se modifică, pentru pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității, de la 113 la 135 de ore, iar pentru pedeapsa cu închisoarea, de până la 3 ani.**

În aceste circumstanțe, ținând cont de caracterul repetat al conduitei infracționale, de pericolul social sporit al faptei, de lipsa efectului reeducativ al condamnării anterioare, precum și de necesitatea realizării scopului pedepsei penale stabilite anterior pentru faptă similară, instanța de judecată consideră rezonabil și oportun de aplicat inculpatului pedeapsa cu închisoare, în limitele prevăzute la articolul 201^1 alin. (1) lit a) Cod penal, coroborate la prevederile articolului 80^1 alin. (1) Cod penal or, doar o asemenea categorie de pedeapsă, cu caracter excepțional, este suficientă de a determina inculpatul să conștientizeze gravitatea conduitei sale, iar pe viitor să se abțină de la săvârșirea faptelor ilicite și să respecte valorile sociale ocrotite de lege.

Prin prisma celor menționate supra, pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 364^1 Cod procedură penală, art. 80^1 din Codul penal lui **Oanța Ion i se va stabili o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.**

Ori potrivit art. 74 alin (3) Cod Penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârşite cu intenţie.

La stabilirea termenului cu închisoarea, instanța de judecată urmează a porni de la jumătatea pedepsei cu închisoare care este de 3 ani, reieșind din procedura în care s-a examinat prezenta cauză penală. Reieșind din considerentul că inculpatul anterior a mai fost condamnat pentru infracțiune similară, acesta nu a conștientizat respectarea ordinii de drept în urma executării pedepsei stabilite, pedeapsa anterioară nu și-a atins scopul penal. Mai mult ca atît, la fază de urmărire penală ultimul nu a recunoscut fapta. În aceste circumstanțe victima fiind nevoită să participe la acțiunea de urmărire penală "confruntare", unde aceasta a avut posibilitatea să trăiască sentimente de nesiguranță, pericol și inhibare, instanța de judecată constată că pragul de pedepsă ce urmează a fi stabilit se deplasează în sus spre maximul pedepsei, iar un termen de 2 (doi) ani, este proportional faptelor comise și riscului acestora.

Esențial este de menționat faptul că comiterea infracțiunii conform circumstanțelor stabilite a avut loc prin aruncarea unei părți de lemn din partea inculpatului către victimă, care a lovit-o în zona obrazului sting și a fost suficient de mare pentru a cauza vătămări. De aici deducem că inculpatul a atentat la un organ vital pentru viața și sănătatea persoanei, iar situația data putea avea un sfîrșit mult mai tragic.

În conformitate cu prevederile articolului 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvârşite din imprudență, instanţa de judecată, ținând cont de

circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă.

La stabilirea modului de executare a pedepsei cu închisoare, având în vedere circumstanțele săvârșirii infracțiunii precum și persoana inculpatului care este una pozitivă, instanța va dispune neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în perioada de probaţiune pe care îl va fixa, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăţi încrederea ce i se va acorda.

Pe cale de consecință, interpretarea judiciară a prevederilor articolului 90 Cod penal, care constituie sediul instituției condamnării cu suspendarea a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpatului, determină concluzia că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

În acest context, instanţa constată ca în privinţa inculpatului **Oanța Ion**, să fie suspendată condiţionat executarea pedepsei, cu aplicarea prevederilor **art. 90 Cod penal, pe un termen de 1 (unu) ani**, astfel încât ultimul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi de necesitatea evitării săvârşirii unor fapte similare.

Aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile articolului 90 alin. (6), lit. a), b) și g) Cod penal, îl obligă pe condamnat să îndeplinească următoarele obligații: *a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile; d) să urmeze un tratament de dezalcoolizare; g) să participe la programe probaționale.*

Măsurile aplicate în temeiul articolului 90 alin. (6), lit. a), b) și g) Cod penal, au drept scop reeducarea și conștientizarea inculpatului că ordinea de drept trebuie respectată, iar ultimul fregventînd cursurile la organul de probațiune în perioada de probă vor fi capabile să-l determine pe inculpate să renunțe la viciile anterioare (violență, alcool …).

Cît privește urmarea unui curs de dezalcoolizare, instanța de judecată constată că acestea sunt necesare în condiția în care prezenta infracțiune cît și cea comisă anterior au fost comise de către inculpat în stare de ebrietate. În aerul expirat al inculpatului la comiterea prezentei infracțiuni a fost stabilită concentrația de 1,31 mg/l, stare care conform literaturii de specialitate pentru unele personae poate reprezenta comă alcoolică. În situația în care inculpatul la concentrația de 1,31 mg/l, în aerul expirat își dirija acțiunile și le conștientiza, asta dovedește că organismal acestuia tolerează alcoolul și este deprins cu acesta, fapt pentru care se concluzionează că inculpatul Oanța Ion face abuz de consum de alcool și se impune un tratament de dezalcoolizare.

Subsecvent, reieșind din prevederile art. 67 alin. (5) din Codul penal, instanța menționează că termenul de executare pedepsei în privința lui **Oanța Ion** se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

În ceea ce privește solicitarea părții acuzării privind aplicarea, pe lângă pedeapsa închisorii, și a muncii neremunerate în folosul comunității, instanța o apreciază ca fiind neîntemeiată. Instanța reține că pedeapsa închisorii constituie o sancțiune penală mai severă prin natura și gravitatea restrângerilor pe care le implică, iar aplicarea suplimentară a muncii neremunerate în folosul comunității nu se impune în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei și cu scopul pedepsei penale.

Prin urmare, instanța consideră că aplicarea pedepsei închisorii este suficientă pentru atingerea scopului pedepsei, nefiind necesară și aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității.

În ceea ce privește solicitarea apărării de aplicare a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța constată că, raportând această sancțiune la circumstanțele concrete ale cauzei și la datele ce caracterizează persoana inculpatului care recent în anul 2024 a fost condamnat în baza aceluiași articol fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată, aplicarea acesteia repetat nu ar fi de natură să asigure în mod efectiv atingerea scopului pedepsei penale.

Instanța reține, în primul rând, natura și gravitatea infracțiunii săvârșite, aceasta constituind o faptă gravă, prin care s-a atentat la valori sociale fundamentale ocrotite de legea penală, inclusiv la integritatea corporală și fizică a persoanei. Or, protecția corpului și integrității persoanei reprezintă una dintre valorile umane esențiale, iar atingerea adusă acesteia impune o reacție penală corespunzătoare gravității faptei și consecințelor produse.

Totodată, instanța ține cont de datele ce caracterizează persoana inculpatului și de necesitatea ca pedeapsa aplicată să aibă un efect real de reeducare și prevenire a săvârșirii unor noi infracțiuni. Ori inculpatul anterior a mai fost judecat, iar pedeapsa aplicată nu l-a determinat să-și corecteze comportamentul în societate. Mai mult ca atît, anterior acesta a fost condamnat asemeni pentru comiterea unei infracțiuni de violență în familie, unde victima a fost atăl acestuia. În speță, având în vedere gravitatea faptei și natura valorilor sociale lezate, instanța apreciază că aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității nu ar constitui o sancțiune insuficientă pentru realizarea scopului pedepsei penale. Optarea inculpatului pentru o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată reprezintă interesul acestuia ca pedeapsa ce urmează a fi aplicată să poată fi suportată mai ușor, iar în acest context pedeapsa aplicată de către instanța de judecată urmărește scopul ca ultimul să conștientizeze necesitarea respectării ordinii de drept într-o societate democratică și corijarea comportamentului acestuia.

De asemenea, instanța constată că, în condițiile concrete ale cauzei, nu există posibilitatea asigurării executării efective a unei asemenea pedepse. Prin urmare, stabilirea muncii neremunerate în folosul comunității ar lipsi sancțiunea penală de eficiența urmărită de legiuitor, nefiind aptă să asigure în mod corespunzător atât reeducarea inculpatului, cât și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Prin urmare, raportând pedeapsa solicitată de apărare la gravitatea infracțiunii, la valorile sociale și umane lezate, precum și la datele ce caracterizează persoana inculpatului, instanța apreciază că solicitarea privind aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată

în folosul comunității este una nejustificată şi urmează a fi respinsă ca neîntemeiată. Pedeapsa urmează a fi individualizată în raport cu ansamblul circumstanţelor cauzei, astfel încât să fie proporţională cu gravitatea faptei şi aptă să asigure realizarea scopului pedepsei penale.

Cu privire la măsura preventivă.

În conformitate cu prevederile articolul 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Conform articolului 175 alin. (2) și (3) pct. 2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei. Măsuri preventive sânt: ... 2) obligarea de a nu părăsi țara.

Conform materialelor cauzei penale, se atestă că la 18 iunie 2026, în privința inculpatului a fost stabilită obligația de a nu părăsi localitatea, pe un termen tde 60 zile. (f.d.84-85)

Reieșind din considerentul că conform art. 178 alin. (3) Cod procedură penală, această măsură a fost aplicată pe un termen de maxim 60 zile, instanța constată că la această etapă măsura preventivă aplicată a expirat de drept.

Prin urmare, odată ce lui Oanța Ion i-a fost aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe, în scopul asigurării executării ei precum și a evita sustragerea de la executare, în privința inculpatului urmează a fi aplicată măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara.*

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

Cu referire la prevederile art. 157, 161-162, art.385 alin. (1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Instanța de judecată reține, că potrivit rechizitoriului, dar şi acuzatorul de stat în dezbateri judiciare nu s-au expus în privinţa mijloacelor materiale de probă.

Cu referire la cheltuielile judiciare.

Instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare, dar și potrivit materialelor cauzei penale, a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în sumă totală **de 320 lei** cu titlu de cheltuieli suportate în cadrul dispunerii și efectuării expertizelor judiciare pentru Raportul de expertiză judiciară nr. *****din 18 martie 2026 (f.d.54-57). Inculpatul și apărătorul acestuia nu s-au expus în privința cheltuielilor judiciare.

Instanța mai remarcă că cheltuielile judiciare în mărime de 320 lei, au fost probate prin scrisoarea autentică semnate de instituția de expertiză, precum și prin Raportul de expertiză judiciară nr. *****din 18 martie 2026, care au fost recunoscute de instanță drept mijloace de probă pertinente în prezenta cauză penală.

Conform art. 229 alin. (l), (2) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată *poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare,* cu excepția sumelor plătite interpreților,

traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

Mai mult ca atât instanța de judecată relevă că, potrivit art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară şi statutul expertului judiciar, stipulează expres că în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală, potrivit căruia era prevăzut că „ *Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat* ”, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea si completarea unor acte legislative nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 9 februarie 2018, pct. 12, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul Oanța Ion, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime totală de 320 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei judiciare este considerată de instanță ca întemeiată și va fi admisă integral.

În urma celor constatate și menționate mai sus instanța reiterează că, având în vedere că pe parcursul procesului judiciar inculpatul, în temeiul principiului prezumției nevinovăției, este liberat de la suportarea cărorva cheltuieli judiciare, fiind obligaţia Statului de a demonstra vinovăţia acestuia, însă, odată cu stabilirea vinovăţiei şi pronunţarea unei sentinţe de condamnare, normele procesuale penale citate mai sus reglementează dreptul instanţei de a dispune încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, fiind abrogate prevederile care stipulau că plata expertizelor obligatorii se efectuiază exclusiv din contul bugetului de stat, respectiv instanţa va dispune încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare suportate în prezenta cauză penală.

În contextul celor expuse şi a probelor cercetate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, în conformitate cu prevederile art. a articolelor 157-162, 329, 340, 364^1, 384-389, 392-395, 397 şi 437 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se recunoaște vinovat **Oanța Ion ***** născut pe *****, IDNP *****, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit a) din Codul penal, în coroborare cu prevederile art. 80[1] alin. (1) din Codul penal, și în baza acestei Legi i se stabileşte o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **2 (doi) ani**, în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei stabilită lui **Oanța Ion ***** născut pe *****, IDNP *****,** pe un termen de probă de **1 (unu) ani**, dacă în această perioadă de timp, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. a), b), d), g) din Codul penal, în perioada de probaţiune, **Oanța Ion,** se obligă:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;

- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

- să urmeze un tratament de dezalcoolizare;

- să participe la programe probaționale.

Controlul asupra executării de către inculpatul Oanța Ion a obligațiilor stabilite prin prezenta sentinţă se pune în seama organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se aplică în privința inculpatului Oanța Ion ***** născut pe *****, IDNP *****, măsura preventivă – obligarea de a nu păsări țara până la definitivarea prezentei sentințe.

Se încasează din contul lui Oanța Ion ***** născut pe *****, IDNP *****, suma de 320 (trei sute douăzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru dispunerea și efectuarea Raportului de expertiză judiciară nr. *****din 18 martie 2026, în beneficiul statului Republica Moldova.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni *(sediul Călăraşi)*, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
Judecător **Gheorghe POPA**